Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26146
Copyright: Admont, Benediktinerstift

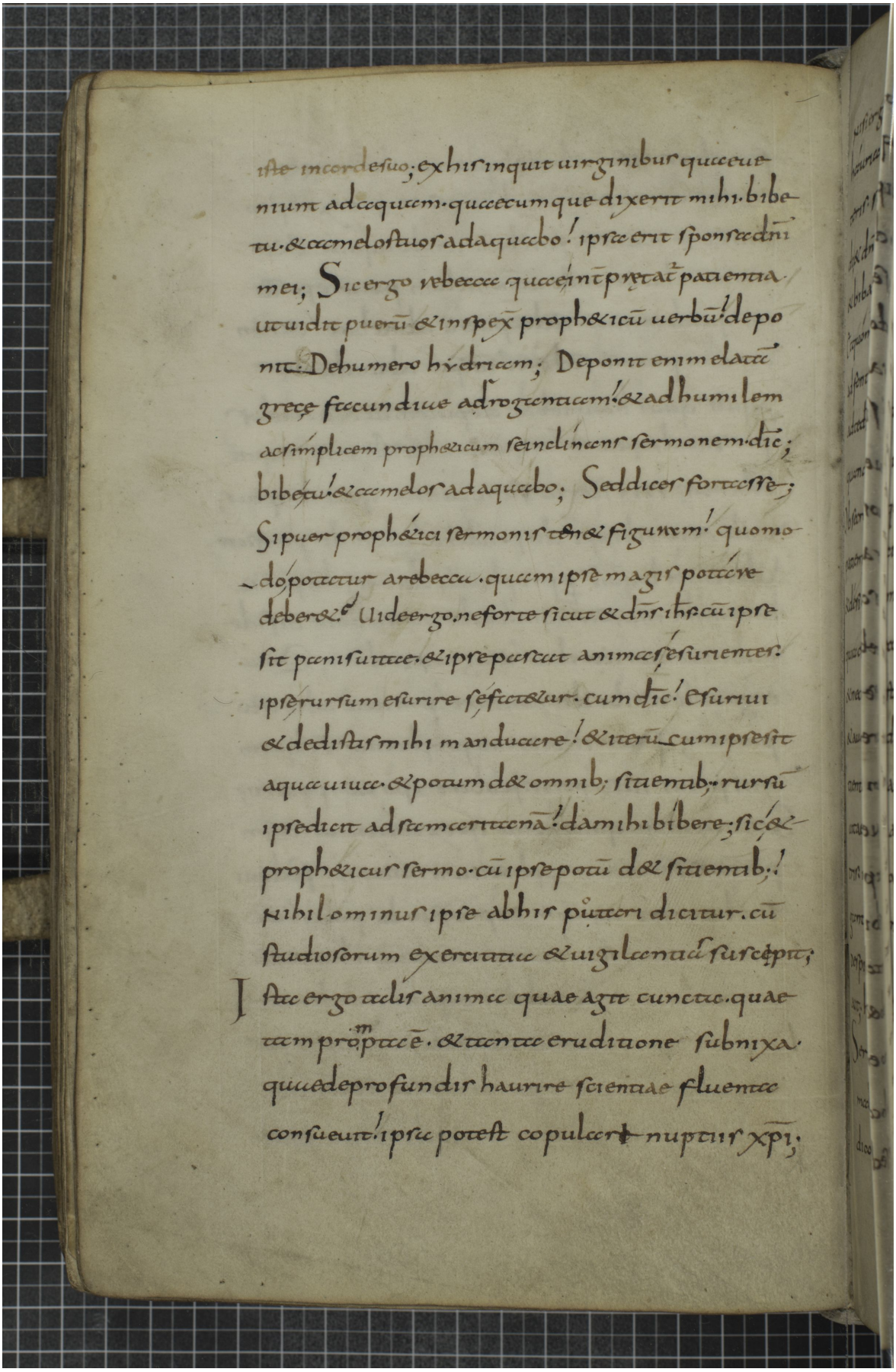

iste in corde suo; ex his inquit uirginibus quae eue
niunt ad aquam. quae cumque dixerit mihi. bibe
tu. & camelos tuos ad aquabo! ipsa erit sponsa dni
mei; Sic ergo rebecca quae interpretatur patientia.
ut uidit puerum & inspexit prophaeticum uerbum! depo
nit. De humero hydriam; Deponit enim elatam
graece facundiae ad rogantiam! & ad humilem
ac simplicem prophaeticum se inclinans sermonem. dic;
bibe tu! & camelos ad aquabo; Sed dices fortasse;
Si puer prophaetici sermonis tenet figuram! quomo
do potatur a rebecca. quam ipse magis potare
deberet? Uide ergo. ne forte sicut & dns ihs. cum ipse
sit panis uitae. & ipse pascat animas esurientes.
ipse rursum esurire se fatetur. cum dic! esuriui
& dedistis mihi manducare! & iterum cum ipse sit
aqua uiua. & potum det omnibus sitientibus. rursum
ipse dicit ad samaritanam! da mihi bibere; sic &
prophaeticus sermo. cum ipse potum det sitientibus!
Nihilominus ipse ab his putari dicitur. cum
studiosorum exercitatio & uigilantia suscepit;
Ista ergo talis anima quae agit cuncta. quae
tam promptae est. & tanta eruditione subnixa.
quae de profundis haurire scientiae fluenta
consueuit! ipsa potest copulari nuptiis xpi;